

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.6.2011
COM(2011) 342 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

**de evaluare a progreselor comunicate de Italia Comisiei și Consiliului privind
recuperarea
taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru perioadele dintre 1995/96 și
2001/02**

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

**de evaluare a progreselor comunicate de Italia Comisiei și Consiliului privind
recuperarea
taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru perioadele dintre 1995/96 și
2001/02**

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

Prezentul raport de evaluare este întocmit de Comisie în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului din 16 iulie 2003 privind compatibilitatea cu piața comună a unui ajutor pe care Republica Italiană intenționează să îl acorde producătorilor săi de lapte.

În temeiul articolului 1 din respectiva decizie, ajutorul constând în acțiunea Republicii Italiene de a plăti ea însăși Uniunii sumele datorate de producătorii de lapte ca urmare a taxei suplimentare pe lapte pentru perioada 1995/1996-2001/2002 și de a permite producătorilor respectivi să-și achite datoriile în rate eșalonate pe un număr de ani fără dobândă este considerată, în mod excepțional, compatibilă cu piața comună, cu condiția ca:

- producătorii să-și achite integral datoriile prin rate anuale egale, iar
- perioada de achitare să fie de cel mult 14 ani, începând de la 1 ianuarie 2004.

În temeiul articolului 2 din decizie, ajutorul se acordă cu condiția ca Italia să declare la FEOGA cuantumul total al taxei suplimentare pentru perioadele vizate și să deducă datoria restantă în trei rate anuale egale din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru lunile noiembrie 2003, noiembrie 2004 și, respectiv, noiembrie 2005.

Italia a declarat în mod corespunzător cuantumul total al taxei suplimentare pentru perioadele vizate printr-o scrisoare datată 26 august 2003.

Sumele reprezentând datoria restantă au fost deduse corespunzător din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru lunile noiembrie 2003, noiembrie 2004 și noiembrie 2005.

Articolul 3 din decizie solicită autorităților italiene competente să raporteze anual Consiliului și Comisiei progresele înregistrate în recuperarea sumelor datorate de producători ca urmare a taxei suplimentare pentru perioada 1995/1996-2001/2002.

Autoritățile italiene au prezentat Comisiei cel de-al șaselea raport în temeiul acestei dispoziții, printr-o scrisoare din partea AGEA, datată 15 noiembrie 2010, privind plata ratei pentru anul 2009.

Plata taxei în condițiile facilității de plată

Din totalul de aproximativ 23 200 de producători care datorează în prezent taxe pentru cele șapte perioade vizate de decizia Consiliului, dar care au obținut de la tribunalele naționale suspendarea plăților până la hotărârile definitive, 15 384 au optat pentru sistemul de plată în rate. Opțiunea pentru sistemul de plată în rate implică retragerea oricărei contestații în curs. În

plus, neplata oricăreia dintre ratele anuale atrage excluderea din sistem și, prin urmare, îi expune pe producători la executarea întregii sume datorate plus dobânda aferentă.

În 2004, înainte de plata primei rate, cei 15 384 de producători participanți datorau, în total, aproximativ 345 de milioane de euro, reprezentând aproximativ un sfert din valoarea totală a taxelor restante la nivelul producătorilor. Rezultă deci că au optat pentru plata în rate în special producătorii cu livrările excedentare cele mai mici. Dimpotrivă, producătorii cu livrări excedentare mai importante (aproximativ 8 000 de producători cărora li s-au facturat taxe neplătite în valoare totală de circa 1 miliard de euro pentru cele șapte perioade în cauză) au preferat să nu participe la sistemul de plată în rate. Trebuie totuși menționat că, în 2009, autoritățile italiene au primit încă 58 de cereri pentru efectuarea plăților în rate, care corespund unei datorii de aproximativ 1,7 milioane de euro.

Cea de-a șasea rată, care trebuia plătită de 11 502 de producători înainte de 31 decembrie 2009, se ridică la un total de 24 501 645,02 milioane de euro. Verificările efectuate de autoritățile italiene arată că, în 2009, 11 354 de producători și-au plătit în mod corespunzător ratele totalizând 23 580 227,82 milioane de euro. Prin urmare, 99 % dintre producători au plătit 96,2 % din taxe la timp în cadrul celei de-a șasea rate. În cazul ratelor anterioare – prima, a doua, a treia, a patra și a cincea – s-au plătit la timp 99,6%, 97,9%, 99,5%, 99,7 % și, respectiv, 96,4% din sumele datorate. Așadar, cuantumul total al taxelor recuperate în cadrul primelor cinci rate este de aproximativ 151 milioane de euro (aproximativ 98 % din cuantumul total datorat).

Deși aceste niveluri indică, fără îndoială, un angajament al producătorilor participanți de a-și îndeplini obligațiile, Comisia consideră că modul în care autoritățile au urmărit cazurile în care plata nu s-a înregistrat la timp reprezintă o indicație importantă cu privire la nivelul de angajament al autorităților de a asigura respectarea condițiilor sistemului și, în final, recuperarea integrală a taxei datorate.

În ceea ce privește a șasea rată, nu există informații referitoare la plățile celor 148 de producători rămași, în cuantum de 921 417,20 euro.

La sfârșitul anului 2008, în cadrul celei de-a cincea perioade de plată a ratelor, 166 de producători nu-și plătiseră încă ratele în cuantum de 908 072,62 euro. Potrivit informațiilor primite de la autoritățile italiene, toate aceste cazuri au fost notificate de autoritățile centrale autorităților regionale competente pentru ca acestea să impună plata întregii sume datorate, inclusiv dobânzile, în afara sistemului de plată în rate.

S-a dovedit ulterior că, din cei 166 de producători despre care se crezuse inițial că nu au plătit, doar 54 nu au efectuat, de fapt, plățile. Această situație a dus la revocarea posibilității de a plăti în rate în cazul producătorilor care nu au plătit și la lansarea procedurilor de recuperare prin executare silită.

Taxele datorate pentru perioadele dintre 1995/96 și 2001/02 care nu au fost incluse în sistemul de plată în rate

S-a menționat deja că participarea la sistemul de plată în rate este relativ redusă dacă se ține cont de suma care urmează a fi recuperată prin acest sistem. Aproximativ trei sferturi din cuantumul total restant al taxelor neplătite pentru perioada în cauză nu sunt cuprinse în sistemul de plată în rate. Taxele care nu sunt cuprinse în sistemul din 2003 corespund unui

quantum de 767 de milioane de euro, însă circa 91 % din această sumă, aproximativ 701 milioane de euro, face obiectul unor contestații în instanțele din Italia.

În precedentele rapoarte de evaluare înaintate Consiliului, Comisia a apreciat că rapoartele anuale prezentate de Italia ar trebui să se refere explicit la litigiile cu privire la cele șapte perioade în cauză și să furnizeze detalii care să confirme efectuarea plății de către producătorii ale căror acțiuni în justiție au eșuat. În absența unor astfel de informații, Comisia nu este în măsură să monitorizeze corespunzător progresele înregistrate în colectarea acelei părți din taxe care nu este inclusă în sistemul de plată în rate.

Totuși, spre deosebire de raportul Italiei privind cea de-a patra rată, rapoartele privind a cincea și a șasea rată nu conțin informații referitoare la aceste procese în justiție.

Totuși, din informațiile suplimentare primite de la autoritățile italiene ca răspuns la o cerere a Comisiei, reiese că administrația italiană a câștigat o serie de procese, suma totală în cauză fiind de circa 13 milioane euro. Din acest quantum, au fost recuperate efectiv 6,8 milioane de euro. Conform acelorași informații primite în mai 2010, tribunalele italiene continuă să judece contestații referitoare la taxe în quantum total de aproximativ 580 de milioane de euro. În aprilie 2009, Italia a adoptat o lege care prevede un sistem de rambursare a taxelor datorate cu o rată a dobânzii care depășește cu câteva puncte procentuale rata de referință a Uniunii. În iulie 2010, s-a adoptat eșalonarea, în temeiul acestei legi, a plăților datorate. Acordarea acestei eșalonări a fost prevăzută în contextul unui sistem *de minimis*.

Comisia își exprimă puternic regretul față de încetineala cu care se colectează acea parte a taxelor care nu a fost inclusă în sistemul de plată în rate și față de informațiile insuficiente furnizate de autoritățile italiene. Încetineala se datorează atât duratei proceselor în justiție cât și recuperării lente a sumelor în cazurile în care s-au încheiat litigiile (raportul Italiei referitor la cea de-a șasea rată nu conține informații privind recuperarea, dar informațiile precedente primite ca răspuns la o cerere a Comisiei arată că suma aproximativă colectată până în 2010 în urma proceselor încheiate cu succes a fost de doar 6,8 milioane de euro). Mai mult decât atât, cifrele referitoare la colectarea taxelor care nu au fost niciodată contestate, și deci care erau recuperabile imediat, arată că procesul efectiv de colectare este deficitar (încă nu au fost recuperate aproximativ 18 milioane de euro dintre cele 66 de milioane de euro care nu au fost niciodată contestate).

Comisia a continuat și continuă să urmărească îndeaproape procesul de recuperare din Italia, mai ales în ceea ce privește recuperarea taxelor care nu sunt cuprinse în sistemul de plată în rate. De mai multe ori, serviciile Comisiei au transmis autorităților italiene observații (inclusiv remarci negative) și au solicitat informații detaliate referitoare la diferite aspecte legate de recuperarea taxelor pentru lapte.

Concluzie

Comisia consideră că progresul înregistrat de autoritățile italiene în recuperarea sumelor datorate de producătorii care au optat pentru sistemul de plată în rate, aprobat de Consiliu în 2003 pentru perioadele dintre 1995/1996 și 2001/2002, evidențiază o gestionare corespunzătoare a sistemului. Comisia deplânge însă faptul că, în lipsa oricăror informații despre sumele efectiv colectate de la producătorii participanți care nu și-au plătit ratele și care, în consecință, au fost excluși din sistem, nu este în măsură să evalueze nici eforturile depuse, nici progresul înregistrat în colectarea acestor taxe. Comisia consideră că este absolut necesar

ca viitoarele rapoarte ale autorităților italiene să conțină informații suficient de detaliate despre acest proces de colectare.

În ceea ce privește taxele care nu au fost cuprinse în sistemul de plată în rate și a căror contestare se judecă în instanțele italiene, Comisia și-a exprimat deja, în raportul de evaluare prezentat Consiliului în 2010, nemulțumirea față de ritmul extrem de lent al recuperării taxelor pentru depășirea cotei de lapte și a afirmat că recuperarea taxelor în acest mod trebuie îmbunătățită semnificativ. Totuși, cifrele arată că nu se observă evoluții semnificative noi, iar dreptul UE nu se dovedește nici pe departe a fi eficace în acest caz, având în vedere cuantumul mare de taxe care au rămas neplătite o perioadă atât de îndelungată.

Comisia se așteaptă ca viitoarele rapoarte anuale să documenteze atât evoluția litigiilor aflate în curs în privința perioadelor dintre 1995/96 și 2001/02, cât și executarea silită în cazul sentințelor finale care confirmă taxele datorate.